

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania

- Skarżąca wyjaśnia, dlaczego jej zdaniem pozwana dokonała niewłaściwego rozróżnienia między odnoszącym się do technologii ograniczających emisje wnioskiem złożonym przez skarżącą a podobnymi wnioskami złożonymi przez konkurentów skarżącej, które zostały wybrane do finansowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2017 r. – Republika Portugalska/Komisja Europejska

(Sprawa T-22/17)

(2017/C 104/69)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2018 z dnia 15 listopada 2016 r., (Dz.U. 2016, L 312, s. 26) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania kwotę 1 990 810,30 EUR wydatków zadeklarowanych przez Portugalię w ramach środka „Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW, inwestycje – prywatni beneficjenci” w latach obrachunkowych 2010, 2011, 2012, 2013 i 2014;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 31 ust. 4 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).
2. Zarzut drugi dotyczy braku uzasadnienia. Zarzut ten składa się z trzech części:
 - w ramach części pierwszej, strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie przedstawiła dowodu na istnienie poważnych i uzasadnionych wątpliwości;
 - w ramach części drugiej, strona skarżąca twierdzi, że wytyczne zawarte w dokumencie VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r., nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie;
 - w ramach części trzeciej, strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie powołała okoliczności faktycznych, których zaistnienie jest koniecznym warunkiem zastosowania 5 % korekty finansowej przewidzianej w dokumencie VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r.